

CINEMIEN Film & Video Distribution
Amsteldijk 10
1074 HP Amsterdam
t. 020 – 577 6010
www.cinemien.nl

ABC Distribution
Kaasstraat 4
2000 Antwerpen
t. 03 – 231 09 31
www.abc-distribution.be

presenteren

ANGEL

EEN FILM VAN FRANÇOIS OZON

persmappen en beeldmateriaal kunnen gedownload worden: www.cinemien.nl of www.abc-distribution.be
link door naar PERS

ANGEL- synopsis

"I've loved you ever since we first met, and I will love you till the day I die."

Engeland, 1905. Angel Deverell is een getalenteerde jonge schrijfster, afkomstig uit de arbeidersklasse. Haar romantische novelles vol escapisme zijn ontzettend populair en het duurt niet lang voor Angels dromen allemaal vervuld zijn. Maar is het wel mogelijk om als jonge vrouw succes, roem én liefde tegelijk te hebben? Haar buitengewone opkomst wordt onvermijdelijk gevolgd door haar ondergang...

Na het onovertroffen *Swimming Pool* (2003) is *Angel* de tweede film van Ozon over een Engelse schrijfster. Deze keer schetst hij, gebaseerd op het gelijknamige boek van Elizabeth Taylor, een opmerkelijk portret van een jonge vrouw op zoek naar geluk.

ANGEL

134 min. / 35mm / Kleur / Dolby Digital Surround / Engels gesproken
Frankrijk - Groot-Brittannië - België 2005

Nederlandse theatrale distributie: Cinemien
DVD uitbreng : Homescreen

ANGEL- synopsis

"I've loved you ever since we first met, and I will love you till the day I die."

L'Angleterre en 1905. Angel Deverell est une jeune écrivaine douée, issue de la classe ouvrière. Ses histoires romantiques, pleines d'escapisme, sont énormément populaires. Aussi peut-elle bientôt satisfaire à tous les rêves d'une jeune femme de son âge. Mais est-ce quand même possible d'avoir du succès, de la célébrité et de l'amour en même temps? L'ascension brillante est suivie du déclin inévitable...

Après *Swimming Pool* (2003), *Angel* est le deuxième film de François Ozon qui traite d'une écrivaine anglaise. Cette fois-ci, il dépeint un portrait remarquable d'une jeune femme à la recherche du Bonheur. Angel a été fait d'après le roman du même nom d'Elizabeth Taylor.

ANGEL

134 min / 35mm / Couleur / Dolby Digital Surround / dialogues en français

France - Royaume-Uni - Belgique 2005

La sortie théâtrale en Belgique: ABC Distribution

La sortie sur DVD : Homescreen

ANGEL - crew

Regie / réalisation	: François Ozon
Scenario / scénario	: François Ozon, Martin Crimp
Eerste regie-assistent / premier assistant	: Dominique Delany
Director of Photography	: Denis Lenoir
Set Design	: Katia Wyszkop
Muziek / musique	: Philippe Rombi
Geluid/ son	: Pierre Mertens
Geluidsmixage / montage de son	: Benoît Hillebrant
Montage	: Muriel Breton
Producent / producteur	: Fidélité, Olivier Delbosc, Marc Missonnier
Production Manager	: Pierre Wallon
Casting	: Karen Lindsey Stewart
Kostuums / costumes	: Pascaline Chavanne

ANGEL - cast

Angel	: Romola Garai
Nora	: Lucy Russell
Esmé	: Michael Fassbender
Théo	: Sam Neill
Hermione	: Charlotte Rampling
Angels moeder/la mère d'Angel	: Jacqueline Tong
Tante Lottie	: Janine Duvitski
Lord Norley	: Christopher Benjamin
Angelica	: Jemma Powell
Jonge journalist/jeune journaliste	: Simon Woods
Edwina	: Alison Pargeter
De dokter/le médecin	: Seymour Matthews
Marvell	: Tom Georgeson
Onderwijzeres/l'institutrice	: Una Stubbs
Lady Irania	: Rosanna Lavelle
Sebastian	: Geoffrey Streatfield
Journalist(e) van/de Norley	: Roger Morlidge
Gouvernante	: Teresa Churcher

ANGEL - over regisseur François Ozon

François Ozon (Parijs, 1967) kwam in 1990 met zijn Master in Film (Paris 1) op zak binnen in de beroemde Franse Filmacademie *La Femis* waar hij regie studeerde. Sindsdien heeft hij een hele reeks films op super-8, video, 16mm en 35mm gedraaid. Veel van zijn korte films deden mee voor competitie in verscheidene internationale filmfestivals. Met *Une Robe d'été* won hij de Leopard de Demain Awards op het filmfestival van Locarno. *Sitcom*, zijn eerste langspeelfilm, ging in competitie voor het *Semaine Internationale de la Critique* tijdens Cannes in 1998. Na *Sitcom* maakte hij nog een aantal films die veel lof en succes ten deel vielen, waaronder *8 Femmes* en *Swimming Pool*.

Filmografie:

- 2007 ANGEL
- 2006 UN LEVER DE RIDEAU (kortfilm/court métrage)
- 2005 LE TEMPS QUI RESTE
- 2004 5 x 2
- 2003 SWIMMING POOL
- 2002 8 FEMMES
- 2001 SOUS LE SABLE
- 2000 GOUTTES D'EAU SUR PIERRES BRULANTES
- 1999 LES AMANTS CRIMINELS
- 1998 SITCOM
- 1997 REGARDE LA MER

ANGEL - Cast

Romola Garai (1982) speelt Angel

Filmografie

2007	ANGEL	François Ozon
2007	ATONEMENT	Joe Wright
2007	ECSTASY	Rob Haydon
2007	AS YOU LIKE IT	Kenneth Branagh
2007	AMAZING GRACE	Michael Apted
2006	SCOOP	Woody Allen
2005	INSIDE I'M DANCING	Damien O'Donnel
	VANITY FAIR	Mira Nair
2004	DIRTY DANCING 2	Guy Ferland
2003	I CAPTURE THE CASTLE	Tim Fywell
2002	NICHOLAS NICKLEBY	Doug Macgrath

ANGEL - Cast

Sam Neill (1946) speelt Théo

Beknopte filmografie:

2007	ANGEL	François Ozon
2005	LITTLE FISH	Rowan Woods
2004	WIMBLEDON	Richard Loncraine
2004	YES	Sally Potter
2001	JURASSIC PARK III	Joe Johnston
2000	THE DISH	Rob Stich
1999	BICENTENNIAL MAN	Chris Colombus
1998	THE HORSE WHISPERER	Robert Redford
1996	CHILDREN OF THE REVOLUTION	Peter Duncan
1995	IN THE MOUTH OF MADNESS	John Carpenter
1994	THE JUNGLE BOOK	Stephen Sommers
1994	SIRENS	John Duigan
1993	JURASSIC PARK	Steven Spielberg
1993	THE PIANO	Jane Campion
1992	MEMOIRS OF AN INVISIBLE MAN	John Carpenter
1990	THE HUNT FOR RED OCTOBER	John McTiernan
1989	DEAD CALM	Philip Noyce
1988	EVIL ANGELS	Fred Schepisi
1985	PLENTY	Fred Schepisi
1984	LE SANG DES AUTRES	Claude Chabrol
1981	POSSESSION	Andrzej Zulawski
1981	OMEN III : THE FINAL CONFLICT	Graham Baker
1979	MY BRILLIANT CAREER	Gillian Armstrong
1977	SLEEPING DOGS	Roger Donaldson

ANGEL - Cast

Charlotte Rampling (1946) speelt Hermione

Beknopte filmografie:

2007	ANGEL	François Ozon
2006	VERS LE SUD	Laurent Cantet
2006	DÉSACCORD PARFAIT	Antoine De Caunes
2006	BASIC INSTINCT 2	Michael Caton-Jones
2005	LEMMING	Dominik Moll
2004	LE CHIAVI DI CASA	Gianni Amelio
2004	IMMORTEL	Enki Bilal
2004	THE STATEMENT	Norman Jewison
2003	SWIMMING POOL	François Ozon
2002	EMBRASSEZ QUI VOUS VOUDREZ	Michel Blanc
2001	SOUS LE SABLE	François Ozon
2000	SIGNS & WONDERS	Jonathan Nossiter
2000	THE CHERRY ORCHARD	Michaël Cacoyannis
1987	ANGEL HEART	Alan Parker
1985	MAX MON AMOUR	Nagisa Oshima
1985	ON NE MEURT QUE DEUX FOIS	Jacques Deray
1984	VIVA LA VIE	Claude Lelouch
1983	THE VERDICT	Sidney Lumet
1980	STARDUST MEMORIES	Woody Allen
1977	UN TAXI MAUVE	Yves Boisset
1975	FOXTROT	Arturo Ripstein
1975	FAREWELL, MY LOVELY	Dick Richerds
1975	LA CHAIRE DE 'ORCHIDÉE	Patrice Chereau
1973	ZARDOZ	John Boorman
1973	GIORDANO BRUNO	Giulano Montaldo
1973	PORTIERE DI NOTTE	Liliana Cavani
1971	ADDIO, FRATELLO CRUDELE	Giuseppe Patroni Griffi
1969	LA CADUTA DEGLI DEI	Luchino Visconti

ANGEL - Vanuit de Berlinale

François Ozon continues to flirt with literature, melodrama and comedy camp in *Angel*, which is the closing film here at the Berlin Film Festival. The first full English-language project from the French director is based on the 1957 Elizabeth Taylor novel, which recounts the rise and fall of the titular penny novelist in early 20th century Britain. Like Almodóvar's *La mala educación* (*Bad Education*), *Angel* is the fullest expression of the director's obsessions, combining the high camp of *8 femmes* (*8 Women*) with moments of pure melodrama while continuing to explore the intersecting realms of real life and fantasy that were also an important part of *Swimming Pool* and *Sous le Sable* (*Under the Sand*) -- as well as *Bad Education*. What kind of audience would accept *Angel* on its own terms is hard to say, though an intimate knowledge of Ozon's previous work would certainly be helpful.

In Ozon's previous film *Le temps qui reste* (*Time to Leave*), which is as austere as *Angel* is extravagant, a terminal illness forces a young man to face his own mortality, which makes him decide not to tell anyone about his condition but his aging grandmother. In *Angel*, a successful young novelist is exactly his opposite: she would not dream of not telling anyone anything. Her work is writing romances and her own life is a fairytale that is constantly being rewritten for the press, her friends and even herself. Every dramatic event becomes a lot more bearable when one realises it is all just another plot twist that will lead to the inevitable happy ending. (Only then, life might have another plot twist up its sleeve, as in this film's teasing coda.)

Angel Deverell (Romola Garai, acting her socks off) grows up in a house above her mother's modest grocery shop in Norley. She dreams of becoming a famous writer and her wish is fulfilled when a publisher (Sam Neill) decides to publish one of her romance manuscripts, much to the dissatisfaction of his icy wife (Ozon regular Charlotte Rampling, who played the writer in *Swimming Pool*), who sees in Angel an uneducated brat with only mediocre talent (when asked who her favourite writer is, she says: "I don't have much time to read. I quite like Shakespeare, except when he tries to be funny").

Like *8 femmes*, a Technicolor musical riff on the Agatha Christie murder mystery, *Angel* starts outside in the snow and pays careful attention to sets (by Katia Wyzkop), costumes (Pascaline Chavanne), music (Philippe Rombi) and cinematography (Denis Lenoir), underlining the Gesamtkunstwerk approach of Ozon when working on a large canvas. Like another rousing cinematic Gesamtkunstwerk, Luhrmann's *Moulin Rouge!*, it revels in its penny novel plot and uses it as an excuse for a design that seeks to be on par with the oversized emotions of the story, bothering less with historical accuracy than with emotional truth. Indeed, many of Angel's dresses, to name but one aspect, look like something the girls from *Priscilla, Queen of the Desert* would be proud to wear to a costumed ball.

Both *8 femmes* and *Angel* pay obvious homage to Technicolor studio films and especially Douglas Sirk's brand of constructed melodramas, ostentatious back projection and all. *Angel* is nevertheless a distinct creature that also includes honest moments of pure melodrama that hark back to the seriousness of 1930s and 1940s studio pictures. Quite miraculously, they enhance the drama rather than detract from its more than occasional tone of period piece pastiche. The explanation of their peaceful coexistence lies in the fact that Angel, like Ozon, is a storyteller by profession, and you can feel the joy of both in being swept up in the events of their own creation, in Angel's case to the extent of believing that her life will follow the pattern established by her romances, which makes her a tragic and deeply flawed character that becomes compelling even as the film keeps reminding us she is but a construction herself (of Taylor and, of course, Ozon and Garai).

Angel's undying love for Esmé (Michael Fassbinder), the brother of her admiring acquaintance-cum-secretary (Lucy Russell) is the stuff romances are made of, though she derives her rules for their romance from the airy, pink-covered confections she writes but he plays by the rules of the dark, expressionist kind of stories that resemble his paintings. The film's tonal shifts may be more than an audience expecting a straightforward period piece can handle, and like a good old British novel originally published in instalments in a newspaper, the story is stretched over decidedly more episodes than necessary (something that also plagued *8 femmes*). Ozon lovers and adventurous filmgoers, however, should definitely try to catch *Angel* on the big screen.

This film was screened as part of the 2007 Berlin Film Festival.

Screen Daily
Berlijn, 17 feb 2007 20/15

Zoals deze maken ze ze niet meer – maar probeer dat François Ozon eens te vertellen. Zijn *Angel* is een beslist klassiek Engels kostuum-melodrama van het soort dat vroeger op het lijf geschreven was van actrices als Bette Davis. *Angel* is een verhaal dat loopt van armoede, via rijkdom, naar tegenspoed gebaseerd op Elizabeth Taylors roman uit 1957 over een stoutmoedige jonge vrouw die het geluk heeft een romanschrijver te worden, maar er achter komt dat ze met geld en roem geen geluk kan kopen.

Ozon heeft al eerder een talent voor ironische *retropastiche* laten zien, met name in *8 Femmes*, maar bewonderaars zullen verrast zijn om te zien dat hij hier ruches ophoopt zonder enige intentie van spot. De film noch de indrukwekkende hoofdrolspeelster Romola Garai kunnen de toon tijdens de ver uitgestrekte speeltijd kracht bijzetten, maar zij en Ozon verdienen beiden de volle erkenning voor gotspe.

De film zal lastig te verkopen zijn, zeker gezien zijn bittere uitkomst, maar slimme marketing kan er een internationale hit van maken bij liefhebbers van Jane Austen en het oudere publiek. Al zullen Ozonfans en festivalprogrammeurs zich op hun hoofd krabben over hoe ze de film kunnen plaatsen.

Gesitueerd in 20^e-eeuws Engeland volgt het verhaal de voorspoed van Angel Deverell (Garai), een kruideniersdochter die droomt over een glorieuze literaire toekomst. Tot ieders verbazing, behalve dat van haarzelf, komt het succes gemakkelijk wanneer een uitgever uit Londen (Neill) haar eerste naïeve, verfijnde, suikerzoete roman oppikt.

Angels banale verhalen van vervoerende romance – gebaseerd op een vruchtbare verbeelding en juist geen kennis van het echte leven - maken haar succes. Wanneer ze echter de woning van haar dromen koopt, Paradise House, bewijst ze tekort te komen aan bescheidenheid, zelfbewustzijn, goede smaak of talent. Liefde komt in de vorm van de rondspringende, donker-modernistische schilder Esme Howe-Nevinson (Fassbender), broer van Angels bewonderende secretaresse Nora (Russel). Maar de Tweede Wereldoorlog ligt in het verschiet en Angels zonnige dagen zijn geteld.

De vruchtbare, veelzijdige Ozon beroept zich hier op Sirk en Minnelli als zijn modellen – voeg Cukor en Lean aan deze lijst toe. Ozon legt het zo dicht bij het format van de romantische tranentrekker dat fans een zelfde soort kritische afstand verwacht kunnen hebben als Todd Haynes bewaarde bij zijn Sirk-hommage *Far From Heaven*.

In feite herleeft Ozon het door hem gekozen genre vurig met hart en ziel en zijn bewonderaars, en het arthousepubliek in het algemeen, zullen waarschijnlijk bezwaar hebben tegen de overdadige mise-en-scène, flamboyante acteerstijlen en vooral de onverminderde kitsch van Philippe Rombi's filmmuziek.

De film heeft echter een donkerder kern dan je zou verwachten naar aanleiding van het eerste uur, dat Angel neerzet als een kip zonder kop die vraagt om ongelukken. Het vraagt veel van een publiek om mee te gaan met een heldin die hol en verwaand is en bovendien een waardeloze kunstenaar – maar wanneer de onaangename aspecten van Angels misleidende narcissisme haar meer grotesk dan tragisch maken aan het eind, zou het publiek het vertrouwen in haar kunnen opgeven.

Romola Garai laat in het grootste gedeelte van de film een sprankelende, gevatte prestatie zien: het is pas op tweederde dat ze het akeliger emotionele gewicht dat nodig is niet kan verzamelen.

Angel kan makkelijk worden afgedaan als een extravagante of slechts stylistische oefening, maar het heeft een onderliggende laag in het commentaar die het levert op beroemdheid en het fenomeen zelf-uitvinding die van aanzienlijke actuele relevantie is. De toon van de Engelse periode komt vrij probleemloos naar voren in de dialoog, met dank aan de bijdrage van toneelschrijver Martin Crimp.

Ondersteunende cast is sterk, met name Lucy Russel als Angels toegewijde assistent; Fassbender komt goed uit de verf met staren en Ozons vaste actrice Charlotte Rampling heeft een treffende cameo als de broze, maar uiteindelijk sympathieke vrouw van de uitgever.

Jonathan Romney, vanuit Berlijn

